

[Pelle Voigt]

ninger til luften med 1.300 pct. Den kollektive dosis til den britiske befolkning vil blive 6 gange det nuværende og for den europæiske befolkning mere end 10 gange den nuværende dosis,

- udledningerne af kulstof-14 fra Sellafield med THORP i 10 år svarer til det, der blev dumpet i Atlanterhavet i perioden 1962-1982. Ifølge Greenpeace kan det ikke afvises, at noget af det affald, der vil blive udledt, hvis de britiske myndigheder imødekommer Sellafields ansøgning, er opsamlet i tanke siden 1982, da Storbritannien dumpede radioaktivt affald i Atlanterhavet for foreløbig sidste gang, og
- der vil blive produceret plutonium, som skal transporteres til brændslets oprindelseslande, bl.a. Japan. Transporten til Japan i 1992 var således den første af mange planlagte.

I Pariskonventionen er der flere muligheder for hurtigt at bringe sagen op. Den 28. april mødes delegationslederne fra medlemslandene i London, og 5.-7. maj mødes Pariskonventionens arbejdsgruppe om radioaktive udledninger i Bruxelles. Endelig afholdes i juni det årlige møde i Pariskommissionen og det første forberedende møde til ministerkonferencen om Nordsøen, der skal afholdes i København i december.

Som nævnt har det siden 1987 været dansk politik at forhindre udledning af radioaktive stoffer fra oparbejdningsanlæg – en politik, der ikke mindst finder stor tilslutning i Grønland og på Færøerne, der er helt afhængige af et rent fiskevand.

Svar (4/5 93):

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Under besvarelsen af en række spørgsmål fra Miljø- og Planlægningsudvalget i henholdsvis august og november sidste år gav den tidligere indenrigsminister udtryk for, at det er et internt britisk anliggende, hvorvidt THORP-anlægget skal sættes i gang.

Det kunne efterlade det indtryk, at man fra dansk side blot sidder med hænderne i skødet. Det gør den nuværende regering imidlertid ikke.

Danmark har et konventionsmæssigt samarbejde om forhindring af landbaseret havforurening – den såkaldte Pariskonvention – som bl.a. Storbritannien og Danmark har tiltrådt,

og som fra dansk side varetages af Miljøministeriet.

Miljøministeriet har i anledning af spørgsmålet oplyst, at »i medfør af Pariskonventionen påtager landene sig at iværksætte forholdsregler mod eller helt at eliminere forurening som følge af radioaktive stoffer. I juni 1991 vedtog Pariskommissionen en rekommandation om, at der skal anvendes bedst tilgængelig teknologi for at minimere og eventuelt eliminere enhver forurening af havet som følge af radioaktive udledninger fra alle nukleare industrier, herunder forsøgsreaktorer og genoparbejdningsanlæg.

Efter miljøministerens opfattelse vil selv en marginal forøgelse af udledningen fra et moderne oparbejdningsanlæg ikke kunne betegnes som værende bedst tilgængelig teknologi og er derfor uacceptabel. En forøget udledning må ligeledes kunne forventes at have en negativ indvirkning på salg af fisk fanget i det nordøstatlantiske havområde.

De nordiske miljøministre vil i denne uge sende et brev til deres britiske kollega, hvori de protesterer over den forøgelse af udledningen fra Sellafield, som den engelske regering påtænker at give tilladelse til.

Miljøministeren har endvidere instrueret den danske delegation til det kommende møde i Pariskommissionens gruppe om radioaktive spørgsmål (5.-7. maj 1993) om at udbede sig en fyldestgørende redegørelse for forholdene omkring THORP-anlægget.

Endelig vil miljøministeren rejse spørgsmålet over for sin britiske kollega på det uformelle miljøministermøde i Århus (15.-16. maj 1993).

På baggrund af ovenstående drøftelser vil miljøministeren overveje, om der fra dansk side skal fremsættes et forslag til Pariskommissionens møde i juni i år om forbud mod at øge udledningerne fra såvel nye som eksisterende nukleare anlæg.«

Jeg kan kun støtte miljøministeren i hans bestræbelser på at lægge så meget pres på den britiske regering som muligt i denne sag, hvilket er helt i overensstemmelse med de holdninger, som kom til udtryk i de to dagsordener, vi her i Folketinget med samtlige nuværende regeringspartiers stemmer vedtog forud for Nordsøkonferencerne i 1987 og 1990.